

MODERÁTOR NESMÍ BÝT ZA HVĚZDU

Pochází z Tlučné u Plzně. Když jako plachý chlapec vešel do obchodu a u pultu nesměle požádal o chleba, paní prodavačka ho svým opakovaným „Cože?“ přivedla k přesvědčení, že trpí vadou řeči. Přitom jen mluvil potichu. Dnes má hlas znělý a projev zdravě suverénní. Vladimír Kroc.

O něco později zatoužil po profesi kameramana. Od svých třinácti točil amatérské filmy na 8 mm kameru. Ke studiu vytouženého oboru přijímali tehdy na FAMU dva lidi. „Navíc jsem příliš pozdě zjistil, že se talentové zkoušky dělají z fotografie. A s tou jsem začal pozdě.“ Skončil tedy na Vysoké škole ekonomické.

Se spolužáky z koleje na Jarově založili studentské rádio po drátě. „Začínal jsem jako manažer, k mikrofonu mě přivedli až kamarádi.“ Práce moderátora si ho od počátku podmanila. „Jednou večer jsme třeba ohlásili: kdo nás posloucháte, zablikejte světlem – a v tu ránu se rozsvítil skoro celý protější blok. Byl to ten nejlepší průzkum sledovanosti!“

Ekonomií se živil asi dva týdny. „Nastoupil jsem do Motokovu, ale hrozně jsem se tam nudil. Zanedlouho mě odvedli na vojnu. Tam se mi všechno rozleželo, uvědomil jsem si, že ekonomie není obor, kterému bych se chtěl věnovat, a tak jsem si domluvil spolupráci s Československým rozhlasem.“

Skutečně bylo možné dostat se k mikrofonu na základě jakési domluvy? „Musím předeslat, že tehdy bylo v celém Československu asi šest moderátorů. Když jsem na podzim 1989 (ještě v uniformě) přišel na pohovor, bez váhání jsem komisi oznámil, že bych rád dělal moderátora. Shovívavě mi vysvětlili, že mohu jít do domácí, zahraniční nebo třeba zemědělské redakce, ale já jsem stále trval na svém.“ Pro začátek putoval do zpravodajské směny. Od roku 1990 působil jako zpravodaj z Federálního shromáždění. Nerad - ale ctěl dohodu, uzavřenou s vedením tehdejší stanice Československo: když takto vypomůže, nechají ho pak moderovat. Stalo se a u mikrofonu už zůstal.

Prošel spoustou pořadů, včetně Nočního proudu a hitparády. K jeho srdečným záležitostem patří magazín Světem křížem krážem, interview Dva na jednoho a rozhovory vůbec. V současnosti moderuje na Radiožurnálu pořad Nad věcí, nově začal pracovat v Čro 2 – Praha. Ctí Vladimír Kroc ve své profesi nějaká zlatá pravidla? „Udržet si chladnou hlavu. A nemělo by se nic předstírat, posluchač to pozná. Občas se stane, že se moderátor zahledí sám do sebe a zapomene, že nemá být za hvězdu, že je jen pouhým ‘vyslancem’ posluchače.“

Zapomněl někdy on sám? „Možná v době, kdy jsem kromě rozhlasu moderoval také televizní Studio 6. Lidé mě sem tam poznávali na ulici... Naštěstí jsem tehdy na rok odjel do Austrálie. Vedle studia angličtiny jsem tam umýval toalety na policejních stanicích. Velmi rychle jsem si uvědomil, jak je všechna sláva relativní. Vrátilo mě to zpátky na zem.“

Kromě práce v České televizi připravoval pro TV 3 Portréty a Celebrity. V současné době je členem týmu zpravodajsko-publicistické televize Z1. Umně se vyjadřuje také slovem psaným. Zkušenosti z Austrálie zachycují knihy Orion hlavou dolů a Jižním křížem krážem.

Vraťme se ale do rozhlasu. Jaký pořad by Vladimír Kroc rád připravil v budoucnosti? „Snad reportáž z cesty kolem světa, ne?!“

